

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΤΖΙΜ ΜΟΥΡΦΥ

ΜΙΑ ΜΟΙΡΑΙΑ... ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ

«Μίσσες» Έβελ Κόνγκερ άνοιξε την τσάντα της, έβγαλε από μέσα μία κάρτα, τη διάβασε προσεχτικά κι' έπειτα κτύπησε την πινακίδα του γραφείου, στο οποίο είχε σταματήσει. "Έπειτα έσπρωξε την πόρτα και παρουσιάστηκε μπροστά σε τρεις άσθενικούς υπαλλήλους, που θά νόμιζες ότι δεν έτρωγαν ούτε μία φορά τὸ μήνα. Κανείς δεν καταδέχθηκε νά την κυτάξει. "Όλοι τους ήσαν σκυμμένοι πάνω στα βιβλία τους κι' έγραφαν, κι' έγραφαν άδιάκομα, σάν νά ήσαν κουρνιαχμιανά αυτόματα. "Η Έβελ Κόνγκερ άφησε νά περάσει ένα λεπτό σιωπής, δυο ακριβώς χρειάζονταν γιά νά περαχθῆ ἡ άξιολογία της, έπειτα, χάνοντας την ύπομονή της, πλησίασε σ' έναν απ' αυτούς, στον πιο άδύνατο και τὸ φώναξε οχεδόν άπειλητικά:

—Μπορώ νά σάς άπασχολώω ένα λεπτό, κύριε;
"Ο υπάλληλος, τρομαγμένος, άφησε νά πείθῃ πάνω στα χαρτιά ἡ πένα του και τινάχθηκε σάν καραγκιόζης απ' τη θέσι του. Οι άλλοι σήκωσαν τὸ κεφάλι, σταμάτησαν τὸ γράψιμο και περίμεναν περίεργα νά δουν τί θά συμβῆ. "Ένα μήνα τώρα μέσα σ' εκείνο τὸ γραφείο δεν είχε πατήσει ξένος άνθρωπος. Μετά τὸ θάνατο του προϊσταμένου τους, όλοι τούς είχαν εγκαταλείψει στο έλεος του Θεού, σάν νά τούς είχε πάρει μαζί του σὸν άλλο κόσμο ὁ παμπόνηρος μίστερ Φήτελ.

Οι τρεις υπάλληλοι είχαν κάνει την άνοησία νά κρατήσουν μόνοι τους αυτό τὸ γραφείο, νά διατηρήσουν τὴ φήμη του και νά πάρουν ύψος άνάλογο γιά νά υποδεχθῶν τους πελάτες του, που θά τούς έκαναν πλούσιους. "Η πρώτη εβδομάδα δυμος πέρασε και δεν έκαναν την εμφάνισή τους, παρὰ μερικοί πιστοια τὸ μίστερ Φήτελ, οι όποιοι, άφοῦ τούς άπέλησαν ὅτι θά τούς πάρουν και τὰ σασκάκια γιά νά πληρωθῶν, έβγυγαν γιά νά στείλουν κατόπι ένα δικαστικό κλητήρα. "Έπειτα πέρασαν δυο ακόμη εβδομάδες άδικης άναμονῆς και τέλος ὁ πιο έξυπνος από τους τρεις, πρότεινε νά βρῶν καμιά άλλη δουλειά. Συμφώνησαν λοιπόν νά πάρουν διάφορα δικαστικά έγγραφα και νά τ' αντιγράψουν. Δεν έπρεπε ὅστόσο νά εγκαταλείψουν τὸ γραφείο. "Ο μακαρίτης ὁ προϊσταμένος τους είχε πληρώσει τὸ νοίκι ὅλης της χρονῆς κι' έτσι τούς είχε εξασφαλίσει στέγη. Και νά τώρα, ὅστερ' ακριβώς από ένα μήνα, παρουσιάζονταν μία επελάτισσα και ζητούσε, δάλλι τ' ὀλητούσε τέλος πάντων αυτή ἡ καλοντυμένη κυρία; "Ζητούσαν τούσαν απ' τὰ χείλη της. Την άκούσαν λοιπόν νά ρωτᾷ τὸ σύντροφό της:

—Αυτό δεν εἶνε τὸ γραφείο του μίστερ Φήτελ;
—Μάλιστα, κυρία, της άπάντησε ὁ χλωμός υπάλληλος. "Εδῶ εἶνε τὸ μεσιτικό γραφείο του κ. Φήτελ. Ξέρετε δυμος ὅτι ὁ προϊσταμένος...

Μία χειρονομία δυμος τὸν συναβέλων του τὸν έκανε νά καταστῆ τὴ γλώσσα του:

—Τι άπόρησε ἡ άγνωστή;
—Δηλαδή... νά... ήθελα νά σάς πῶ ὅτι...
—"Ότι εἶνε πολύ καλά στην ύγεια του, συνεπλήρωσε ὁ Τζόου, ένας από τους άλλους δυο υπαλλήλους.

—Χαίρω πολύ, τούς εἶπε ειρωνικά ἡ άγνωστή, παραξενεμένη από τὴ στάσι αυτών τῶν τριῶν ανθρώπων. Λοιπόν, εἶμαι ἡ «μίσσες» Έβελ Κόνγκερ. Κι' επειδὴ απ' αυτό τὸ γραφείο προμηθεύομαι πάντα τις ὑπηρετίες μου, γι' αυτό και πάλι κατέφυγα σ' εἰς. Θέλω νά μου βρῆτε μία σεμνή νέα οὔτε άμορφη, οὔτε άποκρουστική, οὔτε φλύση, οὔτε βουδή, μά καλή κι' ευγενικά καμαριέρα. "Όσο μπορέτε δυμος πὸ γρήγορα, γιατί ἡ άλλη πὸν εἶχα, έβγυγε σήμερα. Μήπως έχετε νά μου δείξετε τίποτε φωτογραφίες;

Κι' οι τρεις υπάλληλοι γούρλωσαν τὰ μάτια τους, σάν νά κατόπινα ένα σπαθί. Τέλος ένας απ' αυτούς θυμήθηκε ὅτι ὁ Τζόου Φήτερ είχε κάποτε ένα τέτατο βιβλίο. "Έτρεξε λοιπόν σ' άλλο δωμάτιο, άνακάτεψε τὰ συρτάκια και κατόρθωσε νά τ' άνακαλύψῃ. "Εκεί μέσα πράγματι, ὄπηχαν καμαριέρες όλων τῶν ειδῶν και τῶν ποιότητων. "Όμορφες και λεπτοκαμωμένες μικροῦλες γιά σαβαρὰ ανδρόγυνα, αντρογυναίκες γιά εσθμους συζύγους, που τούς ζήλευαν ἡ γυναίκες τους και γρηῃς οικονομίες γιά γεροντοπαλλήλους. Δίπλα από κάθε φωτογραφία ὄπηχε τ' ὄνομα κι' ἡ διεύθυνσις. "Η «μίσσες» Κόνγκερ ξεφύλλησε προσεχτικά τὸ δογκῶδες βιβλίο, έβγαλε λίγο άναποφάσιστη κι' έπειτα, δείχνοντάς τους μία λεπτή νέα, τούς εἶπε:

—"Ο άνδρας μου αγαπάει τις εσωμενες γυναίκες. Αυτή εδῶ, αν συγκεντρώνει τὰ προσόντα που σάς ανέφερα, θά την κρατή-

σω. Τὸ μισθὸ της τὸν ζέρετε. Πληρώνω πάντα ἑκατὸν πενήντα δολάρια! "Ορίστε και μία προκαταβολή.

Κι' ἡ «μίσσες» Κόνγκερ άφησε πάνω στο γραφείο εἰκοσι δολάρια. "Έπειτα τούς εἶπε:

—"Αλλάξα διεύθυνσι, ξέρετε... "Η νέα κατοικία μου εἶνε στο τρίτο πάτωμα του αριθμοῦ 20 της 6ῆς Λεωφόρου. Φροντίστε νά μου τὴ στείλετε γρήγορα.

"Έπειτα έβγυγε από τὸ γραφείο, αφήνοντας κατάπληκτους τούς τρεις υπαλλήλους.

—Ἐκατὸν πενήντα δολάρια! εἶπε ὁ ένας απ' αυτούς με θαυμασμό. Κρίμα νά μην εἶμαι γυναίκα!

—"Εχουμε ὁστόσο στα χέρια μας τὰ εἰκοσι! ψιθύρισε ὁ άλλος.

—Ναί, αλλά πὸθ θά βρούμε αυτή την ὑπηρετρία, Έκανε ὁ τρίτος μ' άπελπισία.

Οι υπάλληλοι έσχυμαν πάνω απ' τη φωτογραφία και διάβασαν: "Έλεν Β' άληνη, 380η Λεωφόρος, αριθμὸς 40. "Υστερα λοιπόν από ένα πρόγεγο συμβούλιο, άποφάσισαν νά πάνε και νά ζητήσουν τὴ νεαρή "Έλεν. Κατόπι πῆγαν νά γευματίσουν σ' ένα φηνὸ εστιατόριο κι' ὅστερα ξεκίνησαν γιά τὴν άνακάλυψι της "Έλεν Βάληνη. Πέντε μέρες τὸ γραφείο μ' μακαρίτη μίστερ Φήτελ έμεινε κλειστό. Σ' αυτό τὸ διάστημα, οι τρεις νέοι ὄπεφταν ὅλα τὰ μαρτύρια της Κολάσεως. Κυνηγούσαν από διεύθυνσι σε διεύθυνσι τὰ ίχνη της πολυτίμη καμαριέρας κι' έτρεχαν δεξιά κι' άριστερα τὸν Νέα "Υόρκη γιά νά την άνακαλύψουν. Την πέμπτη μέρα τέλος βροῖχαν την κατοικία της. "Εκεί ὅμως τούς περίμενε μία καινούργια άπογορευσι. "Η "Έλεν Βάληνη ήταν παντρεμένη! "Ο άνδρας της άκουσε τούς τρεις νέους με δυσπιστία, κτύπησε λοξὰ τὴ γυναίκα του κι' έπειτα έμεινε συλλογιόμενος. Τέλος ρώτησε μ' ένδιáφερον:

—Εἶνε πλούσια αυτή ἡ κυρία... πὸς την εἶπατε;

—"Μίσσες» Κόνγκερ, τὸ άπάντησαν, με μία φωνή, κι' οι τρες «επιχειρηματίες». Και συμπλήρωσαν:

Καί βέβαια, εἶνε πολὺ πλούσια.

"Ο άνδρας της "Έλεν γέλασ' αίνιγματικά. "Έπειτα εἶπε στὴ γυναίκα του:

—Φέρε τὸ κρασί νά κεράσουμε τὰ παιδιά! Εἶμαστε σύμφωνα. Άβριο ἡ "Έλεν ὄρα εἶπὸ τὸ γραφείο σας.

Και τσούγκρισε τὸ πατήρι του μαζί τους. Οι «επιχειρηματίες», που είχαν κανονίσει τὴ δουλειά, έβγυγαν από τὸ δωμάτιο της "Έλεν ένδοσιασμένοι. Κατόπι εἰδοποίησαν τὴ «μίσσες» Κόνγκερ ὅτι την άλλη μέρα θά πῆγανε νά την επισκεφθῆ ἡ νέα ὑπηρετρία και τράβηξαν σὸν γραφείο τους γιά νά ἡσυχάσουν. "Όλη τὴ νύχτα δεν έκλεισαν μάτι από την άνομοησία τους. "Επιχαναν σχέδια γιά τὸ μέλλον, φαντασιαστικῶς. "Επιχαναν σχέδια γιά τὸ μέλλον και ὁλοῦς ἡμέρωμας, θρήθηκαν καθισμένοι ὁροσπεροι κι' εὐδίσθε.

Στις ὄχτὸ ἡ ὄρα φάνηκε ἡ "Έλεν με τὸν άντρα της. "Ένας από τους υπαλλήλους τότε τὴ συνόδεψε ὡς τὸ σπίτι της «μίσσες» Κόνγκερ, εκλείσει τὴ συμφωνία, τσέπωσε τὰ μεσιτικά και ξαναγύρισε κασούμενος σὸ γραφείο. "Όσο γιά την "Έλεν, ήταν χαριτωμένη. "Αρχισε μ' έξαιρετική ὁρεξί τὴ δουλειά της: Τὴ πρώτη μέρα...έσπασε μία ντουζίνα πιτάτα! Τὴ δεύτερη έκαψε τὸ φαί! Τὴ τρίτη μελόνιασε σὸ ἔζωλο τὸ καμαριέ-

ρη του κυρίου της, που θέλησε νά τὴ μαλώσει και τὴν τετάρτη, ὁποις κι' ὄλες τις άλλες μέρες, δεν έπαψε νά κάνει ζημιές κι' άπεροεξίες. Μά και γιά τούς άτυχους «επιχειρηματίες» δεν είχαν τελειώσει τὰ βάσανα. Κάθε μέρα ἡ «μίσσες» Κόνγκερ τούς έπαρνε σὸν τηλεφῶνο και τούς έκανε τὸν άπολογισμό τῶν ζημιῶν. "Έπειτα τὰ έβαζε μαζί τους, θύμανε και τούς άπέλυσε. Οι δυστυχιόμενοι πῆγαν νά τρελλαθῶν από τὴν άπελπισία τους. Δεν μπορούσαν νά εργασθῶν, μάλλον μισαξύ τους κι' ἡ ιστορία θά κατέληγε άσφαλῶς σὲ κανένα δράμα, αν δεν είχαν την έμπνευσι νά κόψουν τὸ σύμμα του τηλεφῶνου και νά γλυτώσουν μία και καλή από τις διαμαρτυρίες της «μίσσες» Κόνγκερ. "Επὶ τέλους, είχαν ξαναβρῆ την ἡσυχία τους. "Η μέρες άρχισαν πάλι νά κυλῶν γι' αὐτὸς με τὴν ίδια μονοτονία.

Κόντευαν νά ξεχάσουν αυτή την καταραμένη επιχείρησι, όταν ξαφνικά, μιὰ μέρα, πῆγχε σὸ γραφείο τους ένα πόλιμαν. Πίσω του έρχόταν ἡ «μίσσες» Κόνγκερ ὄρλιαχτομένη:

—Εἶσατε λησταί, άπατεῶνες, λωποδύτες!... Μὲ γδύσατε!...

"Εντρομοι οι δυστυχιόμενοι «επιχειρηματίες», άκούσαν τὸν πόλιμαν νά τούς παρακαλῆ νά τὸν άκολουθήσουν σὸ τηγμια. "Εκεί πληροφοροῦθηκαν ὅτι ἡ "Έλεν την παρασμένη νύχτα εἶχε λησταίσει μετὴ τὴ συμμορία του άντρός της τὸ σπίτι της «μίσσες» Κόνγκερ κι' είχαν εξαφανισθῆ. Κατηγοροῦντο λοιπόν ὡς συνένοχοι της! Οι «επιχειρηματίες» άρχισαν νά τρέμουν. Προπέθησαν νά δικαιολογηθῶν, μὰ δεν τὴ γλώττωσαν. Τούς κλείσαν στὴ φυλακή γιά τρεις μήνες. Καί σήμερα ὁ άτυχοῦς νεοκοιμῶνται στὰ παγκάκια τῶν δημοσίων κήπων! Τους κατέστρεψε μιὰ μοιραία ὑπηρετρία!...

"Η "Έλεν ήταν χαριτωμένη...